

LÁ THƯ MỤC VỤ

Thứ sáu tuần rồi, theo nhóm “Văn Khố Thuyền Nhân” tôi bước chân lên đảo Koh Kra trong vịnh Thái Lan, một hòn đảo nhỏ còn được kêu bằng một cái tên gọi lên nhiều đau thương tủi nhục : ‘Đảo hải tặc’. Cả đoàn gần 60 người, có 3 linh mục: cha Tâm (Texas) cũng là bác sĩ của đoàn, cha Hùng (người nổi tiếng giúp các cô dâu Việt lấy chồng Đài Loan) và tôi ; có 2 vị sư : Thượng Tọa Thích Huyền Việt (Texas) và Thiên Sư Jamba (Tây Tạng). Theo chương trình, mọi người sẽ qua đêm trong một ngôi chùa của các sư Thái, chờ đến 2 giờ sáng sẽ lên 7 chiếc ghe đánh cá vượt sóng hơn 2 tiếng đồng hồ ra đảo Koh Kra. Khoảng 8 giờ tối, cả đoàn vào đến chùa, tại đây tôi chứng kiến rất nhiều điều ngạc nhiên đầy lý thú và cảm động khi nhìn thấy cách đối xử của nhà chùa.

Đại Sảnh Đường là nơi trang trọng nhất trong chùa, nơi các sư tụng kinh đánh lễ, thế mà được dọn trống trơn cho phái đoàn ăn cơm tối rồi nằm nghỉ tại đó. Tôi tự hỏi không biết có nhà thờ nào làm như vậy chưa ? Tiếp những người tị nạn trong thời chiến tranh thì có, nhưng tiếp một nhóm khách lữ hành ô hợp thì chưa thấy, nhất là để họ nằm ngủ la liệt ngay trước bàn thờ của Chánh Điện. Rồi chính nhà chùa nấu cơm chay đãi khách, ai cũng ăn một bữa thật no. Từ lúc phái đoàn bước vào chùa, một vị lão sư xách từng túi hành lý xếp vào Chánh Điện, rồi ông đi trải những chiếc chiếu thật lớn cho khách ngã lưng. Ông đi tìm nhiều chiếc quạt máy để giúp xua đi cái không khí oi bức khó chịu. Lúc 2 giờ sáng, ông đã có mặt tự bao giờ và cũng xách hành lý đồng thời đôn đốc mọi người lên đường. Hỏi ra tôi mới biết đó là vị sư 83 tuổi đang trụ trì ngôi chùa ấy.

Ông cùng 6 vị sư trẻ cũng lên ghe theo đoàn ra đảo. Vừa bước chân lên đảo, ông nhấn nhủ mọi người cẩn thận với rấn rết và bọ cạp rất nhiều trên đó. Thế rồi, ‘đầu đội trời, chân đạp đất’, ông đi ào ào dẫm trên nền san hô lồi chồm mà kẻ mang dép vẫn còn thấy đau ! Ông leo lên núi nhanh như con sóc, một chút sau ông vác xuống một thân cây to và dài hơn 5 thước do ông tự tay chặt lấy, ông đốc thúc các thủy thủ người Thái dựng lên một mái lều cho đoàn làm nơi sinh hoạt và cầu nguyện. Dựng xong mái lều, ông vào nghĩa trang của những đồng bào xấu số để thắp một nén hương. Tôi tưởng sau đó ông sẽ nghỉ ngơi, có ai ngờ chỉ vài phút sau ông đã leo lên ngọn núi cao nơi có các tượng Phật để chấp tay khấn vái. gương mặt ông luôn luôn được điểm một nụ cười thật nhân ái và từ bi. Ông gánh lấy những việc rất hèn hạ mà tuổi của ông và cương vị trụ trì của ông không ai nghĩ là ông phải nhúng tay vào. Ông hạ mình phục vụ như một đầy tớ nhưng không làm lu mờ dung nhan đức Phật. !

Trên chiếc ghe gập ghềnh chồm lên các ngọn sóng, trên đầu là bầu trời tối đen mà xung quanh biển càng đen tối hơn, tôi đã nếm được cái cảm giác của những đồng bào liêu minh vượt biển 30 năm về trước. Trên bãi biển mà hải tặc hành hạ những đồng bào xấu số, tôi cũng đã nếm được ‘Tuần Thương Khó’ mà các anh chị em ấy đã phải trải qua trong tủi hờn. Chiều tối, mưa bão ập vào đảo, gió to giật sập ngôi lều, mọi người đều ướt lạnh và thấm thía nỗi sợ hãi của đồng bào bị hải tặc giam cầm trên đảo hơn 3 thập niên trước. Chỉ vì 2 chữ ‘Tự Do’ !

Qua bài ‘Thương Khó’ tường thuật bởi thánh Matthêu, chúng ta không thấy Chúa Giêsu bị bắt như một người có tội. Ngược lại, chúng ta vẫn thấy Người là một vị vua, là Con Thiên Chúa và là Thiên Chúa. Tất cả những gì xúc phạm đến Chúa như đòn vọt, sỉ nhục, bắt công đường như bị lu mờ trước dung nhan đầy uy quyền và khả ái của Chúa. Thánh Matthêu muốn mời gọi mọi người cùng thốt lên : “Quả thật, ông này là Con Thiên Chúa”. Ngang qua những đau khổ và cái chết của mình, Chúa Giêsu chỉ cho con người cách thức đối diện với đau khổ, với bạo lực và hận thù. Người tự nguyện hiến thân chịu chết để biểu lộ lòng thương xót vô biên. Sự chết của Người đem lại ơn cứu độ cho mỗi người chúng ta. Trong Tuần Thánh này, mỗi người hãy can đảm nhìn thẳng vào cây thập giá để rồi cúi xuống vác lấy thập giá của mình mà bước theo chân Chúa. Hãy làm cho dung nhan Chúa hiển hiện tỏ tường trên gương mặt của mình mà mọi thứ xấu xa, nhơ nhớp, tội lỗi, ích kỷ, uơ hèn cũng không làm hoen ố dung nhan đầy nhân ái ấy. Đó là tâm tình và thái độ mà chúng ta phải có trong Tuần Thánh này. Xin Chúa giúp chúng con tuyên xưng : “Ông này là Con Thiên Chúa”.

Linh mục Phạm Quang Hồng.